

og Forbedringsarbejde, og dette Gul mener Kommissionen maa stoppes og stoppes med legemlige Straffe. Den anden Hovedbetragtning som gjøres gjældende, er dernæst den at det for Søetaten er uanstændigt at erholde en særlig Lovbog, der omfatter ikke blot de militære Forbrydelser eller de borgerlige Forbrydelser, som paavirktes af de militære Forhold, og som derved erholdes et militært Særpræg, men som tillige omfatter alle borgerlige Forbrydelser, og at det ikke godt gaar an at have en samlet Straffelovbog, der henviser til den almindelige borgerlige Straffelovgivning, forsaavidt som denne i sine almindelige Kapitler indeholder Regler for hele Straffesystemets Anvendelse — hvilket jo det høie Thing vil erindre, at § 147 i det foreliggende Lovforslag gaar ud paa at indføre for Landstatens Vedkommende — men at det fremdeles vil være nødvendigt, at hele den borgerlige Straffelovbog med alle sine mangfoldige Kapitler, med hele sin Detail og alle sine enkelte Forbrydelser og deres Behandling, finder Plads i en saadan samlet Lovbog, Jeg skal nu slet ikke her dvæle ved Spørgsmaalet om den særlige Straffe for Søetaten, thi Sagen foreligger virkelig ikke i saa Henseende endnu saaledes belyst, at jeg vover — og jeg tør vel sige, at jeg ogsaa her taler paa Udvalgets Vegne — derved at have nogen bestemt og afgjørende Mening. Et glæder det mig dog at have sagt, og det er, at Kommissionen erkjender, at det kun er meget sjældent, at der vil være Dræng til Vegemstraffe, hvilket ogsaa stadfæstes ved Samtaler, som jeg har haft med meget kyndige Søofficerer. Det glæder mig fremdeles af Kommissionens Udtalelser, at kunne se, at hvis legemlige Straffe skulle vedblive at være gjældende for Søetaten, skal det dog ikke være som et disciplinært Middel, men kun som anvendelige ifølge Dom. Men jeg skal, som sagt, ikke opholde mig ved denne Side af Sagen. Derimod kan jeg ikke negte, forsaavidt den anden af mig omtalte Hovedbetragtning langaar, at jeg tror, at der ligger nogen Misforståelse til Grund for Skrivelsens Udtalelser, forsaavidt den fremsætter en Fordring om en fuldstændig særlig Lovbog for Søetaten og om en Optagelse af den alminde-

lige Lovbogs Bestemmelser eller rettere om en Optagelse af Regler for de almindelige borgerlige Forbrydelser i den samlet Straffelov. Dette Krav er meget bestemt formuleret fra Kommissionens Side, idet den vil have § 1 affattet saaledes, at ingen Samlitter skal kunne dømmes uden alene efter militære Love, medens det vil erindres, at § 1 i det foreliggende Straffelovforslag for Hærens Vedkommende gaar ud fra, at de almindelige borgerlige Straffelove give Regler for de rent borgerlige Forbrydelser, der ikke ere paavirkede af de militære Forhold. Det forekommer mig, at hvis der var noget virkelig Begrundet i denne Fordring fra Søetatens Side, saa maatte Hæren ogsaa kunne gjøre den selv samme Fordring for sin Lovbogs Vedkommende. Men det har nu netop ved militære Lovbogs Behandling i nyere Tid sædvanlig været den Opgave, som man har stillet sig, ikke i dem at optage, hvad der staar i Landets almindelige Lovgivning, men kun at behandle de særegne Forhold, som Hærens særegne Stillinger føre med sig. Saaledes er det idetmindste Tilfældet i alle de nyere europæiske Lovgivninger i denne Retning, som det har været mig muligt at gjøre Bekjendtskab med; de have ikke tænkt paa at optage de almindelige borgerlige Strafferegler i de militære Straffelove. Og hvorfor behøver man ikke det? Fordi de, der i deres 22 Mars Aars Kalder enten til at gaa ombord paa Flaaden eller til at gjøre Tjeneste i Landstaten, kjender disse Strafferegler. Det Krav stilles jo nemlig af den borgerlige Lovgivning til alle Medlemmer af Samsundet, at de skulle have Lovens skrevne Ord i deres Hjertes, selv om det saauer Straffelovbogen, saa at de ikke kunne paaberaabe sig Uvidenhed med Hensyn til Samme. Og hvad der vil i saa Henseende gjælde for Landmilitæret, maa gjælde ligesaa fuldt for Samlitteret, og var den omtalte Fordring berettiget paa det ene Sted, saa vil den, som sagt, kunne lyde med selv samme styrke paa det andet Sted. Meget vilde det nu da heller ikke hjælpe, om en militær Lovbog optog hele det civile Straffesystem, alle de almindelige Regler for Straffenes Anvendelse og alle de specielle Regler for de